

Vergaderjaar 2005–2006

29 689

Herziening Zorgstelsel

Nr. 28

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 10 oktober 2005

In deze brief ga ik in op twee moties ingediend tijdens het algemeen overleg op 28 september 2005 over de voortgang van de Zorgverzekeringwet. Het betreft de motie van mevrouw Kant over het eigen risico en de no-claim (29 689, nr. 19) en de motie van de heer Omzigt over de betaling van de inkomensafhankelijke bijdrage en de levensloop (29 689, nr. 21).

Motie eigen risico en no-claim

Mevrouw Kant heeft een motie ingediend die er toe strekt de uitzonderingen die voor de no-claim gelden, zoals de huisarts, ook voor het eigen risico te laten gelden. Eenzelfde motie van mevrouw Tonkens¹ is op 2 juni 2005 door uw Kamer verworpen. Bij de behandeling van laatstgenoemde motie heb ik er reeds op gewezen dat het risico in de Zvw een vrijwillige aangelegenheid is (die voor wat betreft de huisartsenzorg uitsluitend het consulttarief betreft, het inschrijftarief telt niet mee voor het eigen risico). De verzekerde kan ervoor kiezen, maar het hoeft niet. De keuze zal door de verzekerde dus bewust worden gemaakt. Ik zie niet op voorhand in waarom dat verwarrend zou zijn.

Bovendien zou – zo heb ik ook aangegeven in mijn brief over de doorontwikkeling van de eigen betalingen² – de basis voor het vrijwillig eigen risico als gevolg van deze motie worden verkleind. Dit betekent dat de korting op de nominale premie die verzekeraars kunnen aanbieden navent wordt verkleind. Het vrijwillig eigen risico wordt daardoor onaantrekkelijker voor verzekerden. Ik zou het betreuren als een instrument dat bij kan dragen aan kostenbeheersing en keuzevrijheid nu bij voorbaat wordt ingeperkt.

Ik ontraad daarom deze motie, en doe dat met klem gelet op de verstoringe invloed die wijzigingen in wet- en regelgeving in dit stadium op de invoering van de Zorgverzekeringwet hebben. Aanpassingen van polisvoorwaarden en administratieve software dienen zo veel mogelijk te worden vermeden.

¹ TK 2004–2005, 29 763, nr. 91.

² EK 2004–2005, 29 483, H.

Ik heb toegezegd om het in de motie bedoelde punt mee te nemen in de monitor die volgend jaar wordt uitgevoerd naar de uitvoeringspraktijk van eigen risico en no claim.

Motie heffing inkomensafhankelijke bijdrage en Levensloop

Vanaf 1 januari 2006 hebben werknemers het wettelijke recht om deel te nemen aan de levensloopregeling. Op het moment dat een werknemer inlegt in de levensloopregeling zijn over zijn inleg wel premies werknemersverzekeringen verschuldigd, maar is géén loonheffing (loonbelasting en de inkomensafhankelijke bijdrage Zvw) verschuldigd. Doordat er bij inleg geen inkomensafhankelijke bijdrage Zvw verschuldigd is, is de werkgever in de inlegfase ook niet verplicht deze te vergoeden aan de werknemer.

Opname van het levenslooptegoed kan alleen in overleg met de werkgever. Hij moet immers onbetaald verlof aan zijn werknemer toestaan. Wanneer er onbetaald verlof wordt genoten door de werknemer en deze hiervoor zijn levenslooptegoed aanspreekt is de werkgever gehouden dit periodiek aan de werknemer uit te keren onder inhouding van loonheffing (loonbelasting en de inkomensafhankelijke bijdrage Zvw). Doordat er bij opname de inkomensafhankelijke bijdrage Zvw verschuldigd is, is de werkgever in deze fase ook verplicht deze te vergoeden aan de werknemer.

In de motie van de heer Omtzigt wordt voorgesteld om de inkomensafhankelijke bijdrage over het opgenomen levenslooptegoed op nul vast te stellen. Blijkens de door de heer Omtzigt tijdens het algemeen overleg gegeven toelichting kan een werkgever naar de mening van het CDA niet verplicht worden om een vergoeding voor de inkomensafhankelijke bijdrage te betalen over niet gewerkte tijd. Zoals de heer Omtzigt heeft toegelicht wordt – anders dan uit de tekst van de motie volgt – met de motie beoogd om de inkomensafhankelijke bijdrage parallel te laten lopen aan de bijdrage in de werknemersverzekeringen. Dat wil zeggen dat de bijdrage naar de mening van het CDA over de inleg moet worden betaald in plaats van over het opgenomen tegoed.

Het kabinet heeft uit oogpunt van inzichtelijkheid en eenvoud gekozen voor een systeem waarbij de opbouw van rechten uit het bruto inkomen kan plaatsvinden zonder een heffing voor de Zvw. De heffing van de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet gebeurt in beginsel over dezelfde grondslag als de loonheffing. Gelet op het feit dat de kring van verzekerden voor de Zorgverzekeringswet gelijk is geschakeld aan de kring van verzekerden voor de AWBZ is aansluiting bij de grondslag voor de loonbelasting en de premie volksverzekeringen het meest logisch en het meest eenvoudig. Zeker nu de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet vanaf 1 januari 2006 tegelijk met de loonheffing zal worden geheven door de Belastingdienst.

De inleg in de levensloopregeling is aftrekbaar van de grondslag voor de loonheffing om de regeling fiscaal aantrekkelijk te maken. De loonbelasting en de premie volksverzekeringen zijn verschuldigd bij de uitname van levenslooptegoed. Dit systeem doet ook het meest recht aan de regel dat loonheffing verschuldigd is op het moment van genieten. Dezelfde systematiek gaat nu voor de heffing van de inkomensafhankelijke bijdrage gelden.

Bij de premies werknemersverzekeringen was het niet-toepassen van de omkeerregel noodzakelijk om negatieve effecten van het sparen voor een levensloopregeling op een eventueel toekomstige uitkering voor de werknemersverzekeringen te voorkomen (het premieloon is gelijk aan het uitkeringsloon). Dit punt speelt niet voor de Zvw.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat een wijziging van de heffing van de inkomensafhankelijke bijdrage bij deelname aan de levensloopregeling op dit moment vanuit voorlichtingsoogpunt ten sterkste afgeraden wordt. In alle onderdelen van de grootscheepse voorlichtingscampagne die voor de levensloopregeling van start is gegaan wordt uitgegaan van het systeem waarin de inkomensafhankelijke Zvw bijdrage gelijktijdig met de loonbelasting verschuldigd is bij uitname van het tegoed.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
J. F. Hoogervorst